

Posłuchaj

()

O ile w przedsoborowej teologii twierdzono, że zasadniczym podmiotem władzy w Kościele jest papież, który tej władzy biskupom przez delegację udziela, o tyle *Lumen gentium* 27 zmienia tę tradycyjną naukę twierdząc, iż biskupi mają władzę “własną”, patrz [tu](#).

Jest to nietradycyjne *novum* będące pierwszym krokiem to autokefalizmu w rozumieniu prawosławnym, kiedy to dany Kościół krajowy lub regionalny jest całkowicie samodzielny, posiada własnego zwierzchnika (np. patriarchę lub metropolitę) wybieranego przez własny synod i nie podlega jurysdykcji żadnego innego zagranicznego lidera duchownego.

Bądź do samodzielnych kościołów protestanckich w rozumieniu Landeskirche, gdzie każdy biskup jest doktrynalnym i dyscyplinarnym władcą na własnym terenie, względnie “małym papieżem”.

Następnym krokiem po tym zwrocie doktrynalnym było wprowadzenie wiecznie obradujących Konferencji Episkopatu, które mają podwójne znaczenie.

1. Chronią każdego biskupa przed własną odpowiedzialnością, bo "to konferencja episkopatu tak zadecydowała, ja biedny, nic zrobić nie mogłem".
2. Uniemożliwiają wykonywanie poleceń rzymskich przez poszczególnych biskupów, gdyż "strefa ozonowa konferencji episkopatu" wszystko opóźnia lub wręcz blokuje.
3. Krokiem końcowym tego rozwoju jest "synodalność" burząca hierarchiczną strukturę Kościoła.

IX. Papież rzymski, episkopat i hierarchiczna

struktura Kościoła

1. Uznaję w Papieżu Rzymskim następcę św. Piotra, Namiestnika Jezusa Chrystusa, najwyższego i powszechnego Pasterza, widzialną głowę całego Kościoła, posiadającego z boskiego ustanowienia władzę prawdziwie właściwą, najwyższą, pełną, bezpośrednią i powszechną jurysdykcję nad wszystkimi pasterzami oraz nad wszystkimi wiernymi ochrzczonymi w Kościele.[\[1\]](#)
2. Wierzę, że władza ta nie pochodzi dla niego z delegacji ze strony wspólnoty, ale bezpośrednio od samego Chrystusa, który ustanowił tę funkcję w celu ochrony doktryny wiary, uświęcania dusz i kierowania Kościołem.[\[2\]](#)
3. Uznaję, że z racji tej właściwej i prawdziwej władzy pasterze i wierni są mu winni szacunek i synowskie posłuszeństwo we wszystkim, co dotyczy prawowitego sprawowania jego urzędu. W ten sposób, przy zachowaniu jedności komunii z Papieżem Rzymskim oraz jedności wyznania tej samej wiary, Kościół Chrystusowy stanowi jedną owczarnię pod jednym najwyższym Pasterzem.[\[3\]](#)
4. Uznaję również, że biskupi są następcami Apostołów, co czyni ich prawdziwymi pasterzami z prawa Bożego, posiadającymi w Kościele, z woli Chrystusa, szczególną i podporządkowaną jurysdykcję, którą otrzymują bezpośrednio od Papieża Rzymskiego.[\[4\]](#) Zjednoczeni z nim, w posłuszeństwie wobec jego najwyższej władzy, zgodnie z porządkiem hierarchicznym ustanowionym przez Ducha Świętego zgodnie z wolą

Chrystusa, słusznie sprawują swoją władzę w swoich diecezjach.^[5]

5. Ponadto uznaję, że zgromadzenie biskupów, zjednoczone ze swoją głową, jaką jest Papież Rzymski, i nigdy bez tej głowy, może być nadzwyczajnym i nietrwałym podmiotem pełnej i najwyższej władzy nad Kościołem powszechnym, ale ma to miejsce wyłącznie w ramach obrad soboru powszechnego, z inicjatywy i na polecenie samego Papieża Rzymskiego oraz w granicach jego wyłącznej woli.^[6]

6. W związku z tym odrzucam koncepcje kolegialistyczne, które uczyniłyby kolegium biskupów stałą osobą prawną w Kościele lub drugim podmiotem najwyższej władzy, odrębnym od następcy Piotra. Monarchiczna konstytucja Kościoła jest instytucją boską i nienaruszalną i taką pozostanie aż do końca czasów, gdyż nikt nie może na nowo zdefiniować funkcji, jaką sam Chrystus powierzył Piotrowi w swoim Kościele.^[7]

7. Odrzucam również koncepcje synodalistyczne, które dążą do przekształcenia hierarchicznego Kościoła w strukturę konsultacyjną, parlamentarną lub demokratyczną, podlegającą zmiennym opiniom ludu chrześcijańskiego lub naciskom świata. Zbiorowe sumienie wiernych, badania duszpasterskie, wrażliwość kulturowa i oczekiwania świata nie są źródłami Objawienia. Uzasadnione wsłuchiwanie się w głos dusz nie może nigdy stać się ciągłym dostosowywaniem życia Kościoła, jego doktryny i boskiej konstytucji do ducha świata pod pretekstem interpretowania „*sensus fidei*” ludu Bożego.^[8]

[1] Drugi Sobór w Lyonie (1274); Sobór we Florencji (1439); Konstytucja dogmatyczna *Pastor aeternus* o Kościele.

[2] Sobór Watykański I (1870), Konstytucja dogmatyczna *Pastor aeternus*, rozdział III.

[3] *Tamże*, rozdziały I-III.

[4] Pius XII, encyklika „*Mystici corporis*” (29 czerwca 1943 r.); encyklika „*Ad sinarum gentem*” (7 października 1954 r.); encyklika „*Ad apostolorum principis*” (29 czerwca 1958 r.).

[5] Sobór Watykański I (1870), Konstytucja dogmatyczna *Pastor aeternus*, rozdział III.

[6] Sobór Watykański I (1870), Konstytucja dogmatyczna *Pastor aeternus*, rozdziały I-III; Leon XIII, encyklika *Satis cognitum* (29 czerwca 1896 r.); Pius XI, encyklika *Ecclesiam Dei* (12 listopada 1923 r.); Pius XII, encyklika *Mystici corporis* (29 czerwca 1943 r.); przemówienie (2 października 1945 r.).

[7] Pius VI, List „*Post factum*” do arcybiskupa Trewiru (2 lutego 1782 r.), w: **Les Enseignements pontificaux** (Solesmes), **L’Église**, tom I, §19; Sobór Watykański I (1870 r.) w konstytucji dogmatycznej **Pastor aeternus**, rozdział I, stwierdza jednoznacznie, że wyłącznie św. Piotr jest podmiotem prymatu: „W jawnej sprzeczności z tą jasną doktryną Pisma Świętego, tak jak zawsze była ona rozumiana przez Kościół katolicki, stoją przewrotne poglądy tych, którzy, wypaczając formę rządów ustanowioną przez Chrystusa Pana w Jego Kościele, zaprzeczają, że Piotr, jako jedyna osoba, przed wszystkimi innymi apostołami, czy to rozpatrywanymi osobno, czy razem, został obdarzony przez Chrystusa prawdziwym i właściwym prymatem jurysdykcji [...]” (DS 3054); a jeszcze wcześniej stwierdzono: „I to właśnie

wyłącznie Szymonowi Jezus, po swoim Zmartwychwstaniu, powierzył jurysdykcję Najwyższego Pasterza i Władcy nad całą swoją owczarnią [...]” (DS 3053).

[8] Święty Pius X, dekret *Lamentabili*, potępił tezę nr 6, DS 3406.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

FSSPX: Wyznanie wiary katolickiej (9 z 20). Papież, episkopat, hierarchiczna struktura. | 8

FSSPX: Wyznanie wiary katolickiej (9 z 20). Papież, episkopat, hierarchiczna struktura. | 10

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

FSSPX: Wyznanie wiary katolickiej (9 z 20). Papież, episkopat, hierarchiczna struktura. | 11